

Κοντά στον Χριστό

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΑΠΥΤΝΗΣ ΚΑΙ ΣΗΤΕΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ 226 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ – ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2004

Ο Όσιος Ιωάννης ὁ Ἐρημίτης καί οἱ 98 συνασκητές του

Ο Όσιος καί Θεοφόρος Ἰωάννης ὁ Ἐρημίτης γεννήθηκε καί μεγάλωσε στήν Αἴγυπτο. Ἀκολούθησε τό δρόμο τοῦ μοναχισμοῦ καί μαζί μέ 35 ἀκόμη Πατέρες ἔφυγαν ἀπό τήν Αἴγυπτο καί πῆγαν στήν Κύπρο γιά νά βροῦν ἕνα ἀπομονωμένο καί ἤσυχο μέρος γιά νά ἀφιερωθοῦν στήν προσευχή. Ἐκεῖ ὁ Όσιος Ἰωάννης καί ἡ συνοδεία του ἔγιναν πολύ γρήγορα γνωστοί σ' ὅλο τό νησί. Πάρα πολλοί ἄνθρωποι ἄρχισαν νά καταφεύγουν σ' αὐτούς γιά νά θεραπευθοῦν ἀπό διάφορες ἀσθένειες καί σωματικές παθήσεις. Ἐκεῖ στήν Κύπρο προστέθηκαν ἄλλοι 39 ἀσκητές, πού ζοῦσαν σέ διάφορους τόπους τοῦ νησιοῦ καί ἀκούγοντας γιά τή μεγάλη ἀρετή τῶν ὁσίων πῆγαν νά τούς συναντήσουν, μένοντας κοντά τους γιά πάντα. Ἀπό τήν Κύπρο οἱ Ἀσκητές ἔφυγαν γιά νά ἀναζητήσουν τήν ἠσυχία στήν προσευχή τους καί ἦρθαν στήν ἀπέναντι ἀκτή

τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, στήν πόλη Ἀπάλεια, ὅπου βρῆκαν καί ἄλλους 24 Πατέρες καί συνολικά ἔγιναν 99 Μοναχοί. Θεωροῦσαν ὅμως ἀρχηγό τους καί ἐπικεφαλῆς τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό καί μέ Ἐκεῖνον μαζί ἔφταναν τόν ἀριθμό 100. Ἀλλά καί στήν Ἀπάλεια ἔγιναν γρήγορα γνωστοί καί πολὺς κόσμος τοῦς ἐπισκεπτόταν καθημερινά. Βλέποντας ὁ Θεός τό μεγάλο πόθο τους γιά τόν μοναχισμό, τοῦς φώτισε νά φύγουν ἀπό τήν Ἀπάλεια καί νά πᾶνε στήν Κρήτη. Μπῆκαν ὅλοι μαζί σέ ἕνα πλοῖο καί μετά ἀπό ὀλιγοήμερο ταξίδι ἔφτασαν στήν Κρήτη. Ὑπῆρξε ὅμως ἀντίθετος ἄνεμος καί τό πλοῖο δέν μποροῦσε νά πιάσει στήν Κρήτη καί ἄραξε στό κοντινό νησάκι τῆς Γαύδου, ὅπου ἔμειναν τέσσερις μέρες. Ὄταν ἔφευγαν γιά τήν Κρήτη ὁ Θεός, θέλοντας νά δοξάσει τόν ἅγιο Ἰωάννη καί νά

φανερώσει σέ όλους τήν ἀρετή του, τόν ἔκανε ἄφαντο τήν ὥρα πού κοιμόταν οἱ ἄλλοι Μοναχοί. Ὅταν λοιπόν οἱ ὑπόλοιποι Πατέρες ἔφτασαν στήν Κρήτη, ἀναζήτησαν τόν Ἰωάννη, καί ἐπειδή δέν τόν ἔβρισκαν νόμισαν ὅτι δέν εἶχε ἔρθει μαζί τους. Στάθηκαν στήν παραλία καί φώναζαν δυνατά ἀπό τήν Κρήτη πρὸς τή Γαῦδο. Καί ὁ ἅγιος μέ μεγάλη πίστη καί κάνοντας τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ ἄπλωσε τό ράσο του σά νερά τῆς θάλασσας καί προσευχήθηκε μέ πίστη νά τόν ὀδηγήσει ὁ Θεός νά περάσει σῶως καί ἀβλαβῆς ἀπέναντι στήν Κρήτη κοντά στούς ἀδελφούς του. Καί πράγματι ἔτσι ἔγινε. Μόλις ἔφτασε στή νότια Κρήτη, κοντά στήν Παλιόχωρα, οἱ ἀδελφοί του τόν ἀσπαστηκαν καί ὅλοι μαζί ἔψαλλαν: «*Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης συνδεόμενοι οἱ ἀνάξιοι τῷ δεσπότη τῶν ὄλων, ἑαυτούς ἀνεθέμεθα, εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην*», δηλαδή, ἐμεῖς οἱ ἀνάξιοι πού συνδεόμαστε μεταξύ μας μέ τόν δεσμό τῆς ἀγάπης, παραδίδουμε τούς ἑαυτούς μας σ' Αὐτόν πού δεσπόζει σέ ὅλους καί σέ ὅλα (τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό), φέροντας σέ ὅλους τό καλό ἄγγελμα τῆς εἰρήνης».

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης καί οἱ συνασκητές του ἀνέβηκαν πάνω σά βουνά πρὸς τό νότιο μέρος τοῦ νησιοῦ γιά νά βροῦν κάποιο σπήλαιο καί νά ἀσκητεύσουν. Πράγματι βρῆκαν ἕναν τέτοιο σπήλαιο, τό ὁποῖο ὀνομάζεται τῆς Μεγάλης Πέτρας τοῦ Χάρακος, κοντά στό χωριό Ἀζωγυρές τοῦ Νομοῦ Χανίων καί ἐκεῖ ἔμειναν ζώντας ἀσκητική ζωή μέ ἡσυχία καί προσευχή. Ἡ τροφή τους ἦταν ἀπό χαρούπια καί χόρτα τῆς γῆς. Ἐπειδή τό σπήλαιο ἦταν μικρό οἱ Πατέρες μοιράστηκαν σέ δύο ομά-

δες καί οἱ 36 πέρασαν σ' ἕνα σπήλαιο στήν ἀπέναντι ὄχθη τοῦ ποταμοῦ, ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι ἔμειναν στό πρῶτο σπήλαιο. Ὅμως ὁ ἅγ. Ἰωάννης ἦταν φιλήσυχος καί ἐραστής τῆς μοναξιάς καί ἐπιθυμοῦσε νά μείνει μόνος γιά νά προσεύχεται μόνος πρὸς τόν Θεό, γι' αὐτό ζήτησε τήν ἀδειά τους νά ἀναχωρήσει ἀπό κοντά τους. Οἱ ὑπόλοιποι 98 Πατέρες προσευχήθηκαν «*καθοδήγησέ τον, Θεέ μου, νά περάσει τή ζωή του μέ εἰρήνη καί ἡσυχία καί ἀξίωσέ μας τήν ἡμέρα πού ἡ Χάρη σου θά οἰκονομήσει νά ἐκπληρώσει ὁ ἕνας ἀπό*

μας τό τέλος τῆς παρούσας ζωῆς, τήν ἴδια μέρα νά δώσουμε ὅλοι μαζί τό κοινό χρέος τῆς μεταστάσεως, συνάσσοντας μας μαζί μέ ἐκεῖνον στήν Οὐράνιο Βασιλεία Σου. Ἀμήν». Μετά τή δέηση αὐτή ὁ ὁσιος Ἰωάννης χαιρέτισε ὅλους τούς Μοναχοὺς καί ἔφυγε ἀπό τήν ἀδελφότητα. Πῆγε στή βορειοδυτική Κρήτη καί συγκεκριμένα στήν περιοχή τοῦ

Ἀκρωτηρίου Χανίων, σέ μιά βραχώδη καί ἀσκητική περιοχή πού βρέχεται ἀπό τή θάλασσα. Ἐκεῖ κακοπάθησε τόσο πολύ, ὥστε ἀπό τήν πολλή σκληραγωγία δέν μπορούσε πιά νά στέκει ὄρθιος, ἀλλά περπατοῦσε κυρτός σάν νά ἦταν ζῶο. Ζοῦσε ζωή ἀγγελική μέ ὀλονύκτιες προσευχές καί μεγάλες νηστεῖες, ἀφοῦ τό χειμῶνα ἔτρωγε μόνο χόρτα καί τό καλοκαίρι σκινόκαρπους καί ἄγρια χαρούπια.

Μιά μέρα, σίς 6 Ὀκτωβρίου, ὅταν ὁ Ὅσιος βγῆκε ἀπό τό σπήλαιό του γιά νά βρεῖ τήν συνηθισμένη τροφή του, ἕνας νέος βοσκός προβάτων, κυνηγώντας μέ τόξο, νόμισε ὅτι ἦταν ζῶο καί τόν σημάδεψε. Τό βέλος βρῆκε τόν ἐρημίτη μοναχό στήν καρ-

διά. Ὁ Ὅσιος Ἰωάννης αἰσθάνθηκε ὅτι ἐπρόκειτο νά πεθάνει, γι' αὐτό προσευχήθηκε στό Θεό νά τόν ἀξιώσει νά φτάσει ζωντανός στό σπήλαιό του. Πράγματι ἔφτασε, ἐνῶ ὁ βοσκός στό μεταξύ εἶχε δεῖ τίς σταλαγματιές τοῦ αἵματος, τίς ὁποῖες ἀκολούθησε καί ἔφτασε στό σπήλαιο, βλέποντας αἰμόφυρτο τόν Ὅσιο. Τότε ἔπεσε στά πόδια τοῦ ἁγίου Ἰωάννου μέ κλάματα καί τοῦ ζήτησε νά τόν συγχωρήσει γιά τό σφάλμα του. Καί ὁ ἅγιος μέ ἤρεμη καί ταπεινή φωνή τοῦ λέγει: «Ὁ Θεός ὁ ἅγιος, παιδί μου, ὁ ὁποῖος ἀγαπᾷ τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων, νά σοῦ δώσει μετάνοια καί νά σοῦ συγχωρέσει τό ἁμάρτημα πού ἔκανες σήμερα σέ μένα τόν ἀνάξιο δοῦλον Αὐτοῦ, καί νά σέ ἀξιώσει τῆς Βασιλείας Του. Ἀμήν».

Μάλιστα ὅταν πῆγε νά φύγει ὁ βοσκός αἰσθάνθηκε μεγάλη εὐωδία καί ἄκουσε τήν ἀγγελική ψαλμωδία κοντά στόν ἅγιο Ἰωάννη. Πῆγε ἀμέσως στήν πόλη τῶν Χανίων ἀνακοινώνοντας τό σφάλμα του καί τήν ἀντιμετώπισή του ἀπό τόν Ὅσιο Ἐρημίτη, τό ὄνομα τοῦ ὁποῖου ἔγινε σέ λίγες μέρες γνωστό σέ ὅλη τήν Κρήτη. Οἱ χριστιανοί βλέποντας τά πολλά θαύματα πού γίνονταν καθημερινά μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί τίς πρεσβεῖες τοῦ Ὁσίου Ἰωάννη ἔκαναν τό σπήλαιο ἐκκλησία στό ὄνομα τοῦ ἁγίου, ὅπου κάθε μέρα γίνονται θαύματα καί θεραπείες. Δέν ὑπάρχει ἄνθρωπος μέχρι σήμερα, εἴτε στή στεριά, εἴτε στή θάλασσα, ὁ ὁποῖος νά ἐπικαλέστηκε μέ πίστη τό ὄνομα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐρημίτη χωρίς νά λάβει ἐκεῖνο τό ὁποῖο ζήτησε, ἀρκεῖ βέβαια νά ἦταν γιά τό πραγματικό συμφέρον τῆς ψυχῆς του.

Οἱ ὑπόλοιποι συνασκητές τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου, οἱ ὁποῖοι παρέμειναν σά δύο

σπήλαια τοῦ χωριοῦ Ἀζωγυρές, πέθαναν ὅλοι μαζί στίς 6 Ὀκτωβρίου τοῦ ἴδιου ἔτους, καθώς εἶχαν ζητήσει ἀπό τόν Θεό νά ἀναπαυθοῦν ὅλοι τήν ἴδια μέρα. Δηλαδή τήν ἡμέρα πού ὁ κυνηγός φόνευσε τόν ἅγιο Ἰωάννη στό Ἀκρωτήρι τῶν Χανίων, κοντά στό σημερινό Μοναστήρι τοῦ Γουβερνέτου, παρέδωσαν τίς ψυχές τους στόν Κύριο. Μάλιστα ἡ τοπική παράδοση ἀναφέρει ὅτι πέθαναν σέ ὅποια στάση βρισκόταν ἐκεῖνη τήν ἡμέρα, ἄλλοι κοιμήθηκαν ἀκουμπισμένοι σά ραβδιά τους, ἄλλοι γονατιστοί, ἄλλοι σέ στάση προσευχῆς καί ἄλλοι κάνοντας κάποιο ἄλλο διακόνημα.

Ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐρημίτη καί τῶν «σύν αὐτῶ», τῶν ὑπολοίπων 98 Πατέρων, πού ἀσκήτευσαν μέχρι τό τέλος τῆς ζωῆς τους στήν Κρήτη, ἐορτάζεται ἀπό τό 1632 μ.Χ., μέ

Συνοδική καί Πατριαρχική Ἀπόφαση τοῦ αἰοιδίμου Κρητικοῦ Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Κυρίλλου Λούκαρη στίς 7 Ὀκτωβρίου. Δηλαδή καθιερώθηκε ἡ ἐορτή τῆς μνήμης τους μία μέρα μετά τήν ἡμερομηνία τοῦ θανάτου τους (6 Ὀκτωβρίου), γιά νά μήν συμπίπτει μέ τήν ἐορτή τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ.

Ἱερός Ναός πρὸς τιμὴ τῶν Ὁσίων βρίσκεται στό Ἐπισκοπεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱεραπύτνης καί Σητείας, τόν ὁποῖο ἔκτισε ὁ μακαριστός Ἐπίσκοπος Ἱερᾶς καί Σητείας κυρός Φιλόθεος Μαζοκοπάκης, πού εἶχε γίνει Μοναχός στήν Μονή Γουβερνέτου.

Οι απορίες μας...

-Γιατί δέν πρέπει νά πιστεύουμε στά ζώδια;

-Σήμερα υπάρχει μεγάλη ἔξαρση τῆς μαγείας, τῆς ἀστρολογίας, τῶν μέντιουμ καί τοῦ πνευματισμοῦ. Εἰδικότερα οἱ ἀστρολόγοι μέ τίς προβλέψεις τους, θέλουν νά παίξουν σημαντικό ρόλο στή ζωή μας. Ἰσχυρίζονται ὅτι πολλά, ἄν ὄχι ὅλα, τά γεγονότα τῆς ζωῆς μας μπορούν νά προβλεφθοῦν, ἀφοῦ ὅλα εἶναι καθορισμένα, καί ὅπως μᾶς λένε, ἄν ξέρεις τί θά σοῦ συμβεῖ μπορείς νά τό προλάβεις.

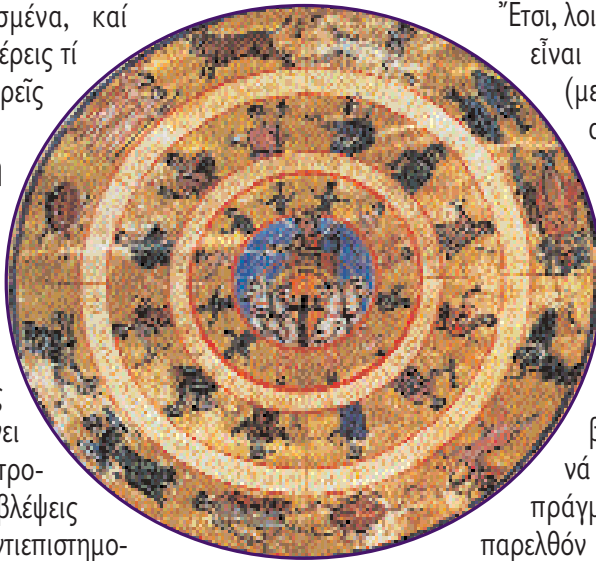
Κατ' ἀρχάς ἡ ἀστρολογία δέν εἶναι ἐπιστήμη, καί ἔτσι δέν μπορεί νά διεκδικεῖ καθολική ἀποδοχή καί κανένας σοβαρός ἄνθρωπος δέν παίρνει στά σοβαρά τοὺς ἀστρολόγους καί τίς προβλέψεις τους. Ἐκτός ἀπό ἀντιεπιστημονική ἢ ἀστρολογία εἶναι καί ἀντιεκκλησιαστική καί αὐτό γιατί, ἡ Ἐκκλησία πιστεύει ὅτι τίποτα στή ζωή μας δέν εἶναι καθορισμένο, ἀλλά ὁ Θεός μᾶς ἔχει προικίσει μέ τήν ἐλευθερία μέ τήν ὁποία ὁ ἄνθρωπος ἔχει τή δυνατότητα ἐπιλογῆς καί καθορισμοῦ τῆς ἴδιας του τῆς ζωῆς. Ὡς ἐκ τούτου τίποτα ἀπό τό μέλλον δέν μπορεί νά προβλεφθεῖ, ἀφοῦ τίποτα δέν εἶναι καθορισμένο. Μόνος του ὁ ἄνθρωπος διαμορφώνει ὡς ἓνα σημεῖο τῆς ζωῆς μου καί ὅ,τι δέν μπορεί νά κάνει μόνος του, τό ἐμπιστεύεται στή πρόνοια τοῦ Θεοῦ. Ἡ Ἐκκλησία ὅμως πιστεύει καί κάτι ἄλλο πολύ βασικό: Ὅτι πίσω ἀπό τήν ἀστρολογία, τόν ἀποκρυφισμό, τήν μαγεία, τόν πνευματισμό κ.λ.π. βρίσκεται ὡς πνεῦμα ὁ διάβολος. Αὐτός, ὡς πνεῦμα πού εἶναι, χρησιμοποιεῖ

τοὺς ἀστρολόγους καί τοὺς ἀποκαλύπτει πράγματα ἀπό τό παρελθόν καί τό παρόν τοῦ ἀνθρώπου πού τρέχει στους ἀστρολόγους, καί ἔτσι μπορεί νά βρεῖ ὁ ἀστρολόγος (μέσω τοῦ διαβόλου πού τοῦ τό ἔχει ἀποκαλύψει), τό παρελθόν καί τό παρόν τοῦ ἀνθρώπου. Γιά τό μέλλον δέν μπορεί νά πεί τίποτα, γιατί δέν τό γνωρίζει. Τό μέλλον μας, τό γνωρίζει μόνο ὁ Θεός.

Ἔτσι, λοιπόν, ἡ ἀστρολογία εἶναι ἓνα κράμα (μειγμά) εὐφυΐας αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων πού ἐκμεταλλεύονται τήν ἀφέλεια καί τήν εὐκολοπιστία τῶν θυμάτων τους, μέ τό πνεῦμα τοῦ διαβόλου πού μπορεί νά τοὺς ἀποκαλύψει πράγματα ἀπό τό παρελθόν καί τό παρόν τοῦ πελάτη τους. Ὅμως ἡ ζημιὰ γιά τόν

ἄνθρωπο πού καταφεύγει στους ἀστρολόγους ἔχει γίνει. Ὁ διάβολος ἐπιθυμεῖ νά στερήσει ἀπό τόν ἄνθρωπο τό πιό πολύτιμο ἀγαθό του, τήν ἐλευθερία του (δηλ. νά μὴν ἐνεργεῖ μόνος του μέ βάση τό λογικό πού τοῦ ἔχει δώσει ὁ Θεός), ἀλλά νά ἐνεργεῖ μέ βάση αὐτά πού ὑπαγορεύει τό μέντιουμ, δηλ. ὁ διάβολος. Γι' αὐτό ἡ Ἐκκλησία μας θεωρεῖ τήν ἀστρολογία καί τά ζώδια ἓνα εἶδος μαγείας, πού, ὄχι μόνον δέν καθορίζουν τή ζωή μας, ἀλλά εἶναι ἄκρως ἐπικίνδυνη γιά τοὺς ἀνθρώπους πού τήν ἐμπιστεύονται καί καθορίζουν τή ζωή τους πάνω σίς προβλέψεις της.

Κατηχητικό Σχολεῖο
Ἁγίας Αἰκατερίνης Σητείας

Ὁ Ἅγιος Δημήτριος ὁ μυροβλήτης

Ἐνα μεγάλο καί θαυματουργό ἅγιο ἐορτάζει ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας στίς 26 Ὀκτωβρίου. Πρόκειται γιά τόν ἅγιο Δημήτριο τόν μυροβλήτη. Ἡ ἐορτή του εἶναι μεγάλη γιά ὅλη τήν Ἑλλάδα καί ἰδιαίτερα γιά τήν Θεσσαλονίκη, πού εἶναι καί ἡ γενέτειρά του. Γεννήθηκε τό 260 μ.Χ. ἀπό γονεῖς εὐσεβεῖς, οἱ ὁποῖοι τοῦ δίδαξαν ἀπό τά πρῶτα του χρόνια τήν πίστη στό Χριστό καί τήν εὐλάβεια. Ἐκτός ἀπό τήν ἔνδοξη καταγωγή ἦταν στολισμένος μέ πολλά ἄφθαρτα χαρίσματα, μέ φρονιμάδα, μέ γλυκύτητα, μέ ταπείνωση, μέ δικαιοσύνη καί μέ κάθε ψυχική εὐγένεια.

Ἐκεῖνο τόν καιρό βασιλευε στή Ρώμη ὁ Διοκλητιανός καί διοικητής στά μέρη τῆς Μακεδονίας ἦταν ὁ σκληρόκαρδος καί αἰμοβόρος στρατηγός Μαξιμιανός. Αὐτός διόρισε τόν Δημήτριο ἄρχοντα τῆς Θεσσαλονίκης. Ὑστερα ἀπό κάποιο πόλεμο ζήτησε ὁ Μαξιμιανός ἀπό ὅλους τούς ἀξιωματικούς στή Θεσσαλονίκη νά κάνουνε θυσία στά εἴδωλα. Τότε μέ θάρρος ὁ Δημήτριος ὁμολόγησε πῶς εἶναι Χριστιανός καί δέν παραδέχεται γι' ἄθεοῦς τίς πελεκημένες πέτρες. Ὁ Μαξιμιανός φρύαξε καί πρόσταξε νά τόν δέσουν καί νά νά τόν φυλακίσουν. Ὅσο καιρό ἦταν στή φυλακή, ὁ

κόσμος ἔτρεχε μέ λαχτάρα κι ἄκουγε τόν Δημήτριο πού δίδασκε τόν λαό γιά τήν πίστη στό Χριστό, ὀδηγώντας στό Χριστιανισμό πολλούς εἰδωλολάτρεις. Ἐκεῖνες τίς μέρες πάλευαν πολλοί ἀνδρειωμένοι μέσα στό στάδιο κι ὁ Μαξιμιανός χαιρότανε γι' αὐτά τά θεάματα. Μάλιστα, εἶχε σέ μεγάλη τιμή καί καύχηση ἕναν ἀθλητή πού τόν ἔλεγαν Λυαῖο,

ἄνθρωπο χειροδύναμο, εἰδωλολάτρη καί βλάστημο.

Ὁ Μαξιμιανός προκαλοῦσε τούς Θεσσαλονικεῖς νά μποῦν στό στάδιο γιά νά ἀγωνιστοῦν μαζί του. Κάποιος νέος, πού ὀνομαζόταν Νέστωρ, δέν ἀνεχόταν αὐτή τήν ἀλαζονική συμπεριφορά καί ἔτσι πήγε στόν ἅγιο Δημήτριο, πού βρισκόταν στή

φυλακή, καί τοῦ εἶπε: «*Δοῦλε τοῦ Θεοῦ, θέλω νά πολεμήσω μέ τόν Λυαῖο· γι' αὐτό παρακάλεσε τόν Κύριο γιά νά μέ δυναμώσει*». Ὁ ἅγιος ἔκανε τήν προσευχή του, τόν σφράγισε στό μέτωπο καί τοῦ εἶπε: «*Καί τόν Λυαῖο θά νικήσεις καί γιά τήν πίστη τοῦ Χριστοῦ θά μαρτυρήσεις*».

Αὐτά τά λόγια γέμισαν μέ θάρρος τόν Νέστορα καί μέ δύναμη πήγε στό στάδιο καί κατατρόπωσε τόν Λυαῖο. Μπροστά σέ ὅλο τόν κόσμο τόν ἔρριξε κάτω καί τόν ἔσφαξε. Τότε ὁ Μαξιμιανός ἔγινε θηρίο ἀπό τόν θυμό

του καί μαθαίνοντας πώς ὁ Νέστορας ἦτανε χριστιανός καί πώς τόν εἶχε εὐλογήσει ὁ Δημήτριος, πρόσταξε τούς στρατιῶτες του νά πᾶνε στή φυλακή καί νά κατατρυπήσουν τόν Δημήτριο μέ τά κοντάρια τους. Καί ἔτσι πῆρε τό ἀμαράντινο στεφάνι ἀπό τόν Κύριο. Τήν ἄλλη ἡμέρα ἀποκεφάλισαν τόν Νέστορα ἔξω ἀπό τό κάστρο.

Οἱ Χριστιανοί πήρανε τά ἅγια λείψανα καί τά θάψανε κοντά. Ἐπί τόν τάφο τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἔβγαине μῦρο πού ἰάτρευε τίς ἀρρώστιες, γι' αὐτό καί μέχρι σήμερα ὀνομάζεται μυροβλήτης. Κατά τά χρόνια τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου πάνω στόν τάφο του χτίστηκε ἐκκλησία. Στά κατοπινά χρόνια χτίστηκε ἡ τωρινή μεγάλη ἐκκλησία στήν ὁποία πολλοί χριστιανοί προστρέχουν μέ πίστη γιά νά λάβουν τήν εὐλογία τοῦ ἁγίου, ἀφοῦ ὁ ἅγιος Δημήτριος περισκεπάζει ὅλη τήν οἰκουμένη, ὅπως λέει τό ἀπολυτίκιο του («Μέγαν εὔρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σέ ὑπέρμαχον ἢ οἰκουμένην»).

Στά πρώτα χρόνια οἱ ἁγιογράφοι ζωγράφιζαν τόν ἅγιο Δημήτριο χωρίς ἄρματα. Ἐργότερα τόν ἀπεικόνιζαν ἄρματωμένο μέ

σπαθί καί κοντάρι. Στόν ἕνα ὦμο εἶναι περασμένη ἡ περικεφαλαία καί στόν ἄλλο ἡ ἀσπίδα, στή μέση ὑπάρχουν λουριά πού βαστᾶνε τή θήκη τοῦ σπαθιοῦ καί ἡ φαρέτρα, ἡ ὁποία ἔχει μέσα σαῖτες καί τό δοξάρι. Στά χρόνια μετά τήν ἄλωση τῆς Κωνσταντινούπολης ἄρχισε νά ζωγραφίζεται ὁ ἅγιος καβαλάρης πάνω σέ ἄλογο νά κονταρίζει τόν Λυαῖο. Τό ἄλογο κοιτάζει σάν ἄνθρωπος, εἶναι ὁμορφοσελωμένο μέ τά μπροστινά πόδια του σηκωμένα στόν ἄερα, ἀλαφιασμένο ἀπό τόν Λυαῖο πού κείτεται ματοχωμένος χάμω, τρυπημένος ἀπό τό κοντάρι τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

Μέ τούς ὕμνους τῆς ἐκκλησίας μας ἄς παρακαλέσουμε νά μεσιτεύει στόν Θεό γιά ὅλους ἐμᾶς: «Οἴκτοιρον οὖν, πανεύφημε καί δός ἡμῖν ἄφεσιν· παῦσον τήν ζάλην καί σβέσον τήν καθ' ἡμῶν ἀγανάκτησιν, Θεόν ἱκετεύων, τόν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τό μέγα ἔλεος» (Λυπήσου μας, πανεύφημε καί δός μας ἀναπαύση, πᾶψε τή ζάλη καί σβύσε τήν ἀγανάκτηση πού σηκώθηκε κατά πάνω μας, παρακαλώντας τόν Θεό, πού δίδει στόν κόσμο τό μέγα ἔλεος).

Κατηχητικό Σχολεῖο
Ἐνορίας Παχείας

Ἀκροστιχίδα

1. Ε _____	1. Ἡ 28η Ὀκτωβρίου εἶναι ἐθνική ...
2. Π _____	2. Τήν ἡμέρα τῆς ἐθνικῆς ἐπετείου οἱ μαθητές κάνουν ...
3. Ε _____	3. Οἱ Ἕλληνες στρατιῶτες στό Ἀλβανικό μέτωπο ἔγραψαν τό «... τοῦ '40».
4. Τ _____	4. Ἱστορικό Μοναστήρι τῆς Ἀνατολικῆς Κρήτης.
5. Ε _____	5. Ἰδανικό γιά τό ὁποῖο πολέμησαν ἡρωικά οἱ Ἕλληνες καί τό 1940.
6. Ι _____	6. Στίς 23 Ὀκτωβρίου ἐορτάζεται ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου ... τοῦ Ἀδελφοθέου.
7. Ο _____	7. Τήν 28η Ὀκτωβρίου μαζί μέ τήν ἐορτή τῆς Ἁγίας Σκέπης (τῆς Παναγίας) ἐορτάζουμε καί τήν ἐπέτειο τοῦ ...
8. Σ _____	8. Ἐθνικό μας σύμβολο εἶναι ἡ γαλανόλευκη ...

Λύσεις Σταυρόλεξου:
 ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ 1. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 2. ΕΝΠΙΔΑ-ΑΣ, 3. ΟΤΕ-ΣΚΕΤΑ, 4. ΣΕΡ-ΙΣΤΟ-ΗΙ, 5. ΑΝΕΚΑ-ΕΝ-ΧΑ,
 6. ΝΕΩΝ-ΓΚΑΝΗΣ, 7. ΙΟΣ-ΑΟΤ, 8. ΚΣ-ΑΡΑ-ΣΚΙ, 9. ΣΤΟΝ-ΟΚΑ, 10. ΣΑΡΑΝΤΑ-ΣΟΣ.
 ΚΑΘΕΤΑ 1. ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΣ, 2. ΕΝ-ΕΝΕΟΣ, 3. ΣΠΟΡΟΣ-ΣΡ, 4. ΣΙΤ-ΚΝ-ΑΤΑ, 5. ΑΔΕΙΑ-ΑΡΟΝ, 6. ΝΑ-
 ΑΝΤ, 7. ΤΕΚΑ-ΗΑ, 8. ΝΙΚΟΝΑΟΣ, 9. ΑΥΚΟΣ, 10. ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ, 11. ΗΣΙΑΣ-ΑΣ.

Κατασκευή: Ἡ Ἑλληνικὴ Σημαία

Παραμονές τῆς ἐθνικῆς ἐπετείου μποροῦμε νά φτιάξουμε μόνοι μας τὴν ἑλληνικὴ σημαία γιὰ νά στολίσουμε τὸ δωμάτιο μας ἢ γιὰ νά τὴν πάρουν μαζί τους τὰ μικρὰ παιδιά πού θά παρακολουθήσουν τὴν παρέλαση ὡς θεατές.

Πέρνουμε χαρτί κάνσον, γαλάζιου χρώματος, καί τό κόβουμε στό μέγεθος, πού ἐμεῖς θέλουμε νά φτιάξουμε τὴ σημαία. Γιὰ παράδειγμα μπορεῖ νά εἶναι διαστάσεων 22 cm στό μήκος καί 13,5 cm στό πλάτος. Μετῶμε μέ τό χάρακα στό πάνω ἀριστερό μέρος τοῦ παραλληλόγραμμου γαλάζιου χαρτιοῦ πού ἔχουμε κόψει ἕνα τετράγωνο 7,5X7,5 cm καί τό ἀφήνουμε κενό γιὰ νά σχηματίσουμε στό τέλος τόν σταυρό.

Μέ ἕνα μολύβι σχηματίζουμε τίς ἑννέα ὀριζόντιες λωρίδες (πέντε γαλάζιες καί τέσσερις λευκές) τῆς σημαίας μας, πλάτους 1,5 cm, ἐκτός βέβαια ἀπό τό τετράγωνο πού μένει γιὰ τόν σταυρό. Στὴ συνέχεια κόβουμε τέσσερις λωρίδες λευκοῦ χαρτιοῦ κάνσον, δύο μήκους 22 cm (ὅσο καί τό μήκος τῆς σημαίας) γιὰ τό κάτω μέρος τῆς σημαίας, καί δύο μήκους 14,5 (22-7,5) cm γιὰ τό πάνω μέρος (δεξιά τοῦ κενοῦ τετραγώνου). Τό πλάτος ὅλων τῶν λωρίδων εἶναι 1,5 cm (πλάτος σημαίας) καί τίς βάζουμε μέ κόλλα πάνω στό γαλάζιο χαρτί (τῶν 22 X 13,5 cm), ξεκινώντας ἀπό τὴ δεύτερη λωρίδα, γιατί οἱ ἐξωτερικές λωρίδες παραμένουν γαλάζιες. Ἀφοῦ σχηματισθοῦν οἱ ἑννέα λωρίδες τῆς σημαίας, κόβουμε ἄλλες δύο λωρίδες μήκους ἐπτάμισι ἑκατοστῶν (7,5 X 1,5 cm), τίς διασταυρώνουμε καί τίς κολλᾶμε στό μέσον τοῦ τετραγώνου πού ἔχει μείνει στό πάνω ἀριστερό μέρος (δημιουργοῦνται τέσσερα τετραγώνια 3X3 cm) καί ἔτσι σχηματίζεται καί ὁ σταυρός.

Ἐάν, τέλος, θέλουμε νά τοποθετήσουμε τὴ σημαία μας σέ ἕνα μικρὸ ἱστό μποροῦμε νά πάρουμε ἕνα ξύλινο πηγάκι (ἀκόμα καί ἕνα καλαμάκι τῆς πορτοκαλάδας ἐάν γίνει λίγο πιό μικρὴ ἢ σημαία) καί ἔχοντας ἀφήσει 2-3 cm χαρτιοῦ ἀπό τὴν ἀριστερὴ πλευρά (τοῦ σταυροῦ), τυλίγουμε τό περίσσευμα τοῦ χαρτιοῦ πάνω στό «κοντάρι» τῆς καί τό κολλᾶμε μέ κόλα ἢ τό συρράπτουμε. Ἡ σημαία μας εἶναι πλέον ἑτοιμὴ γιὰ σημαιοστολισμὸ ἢ γιὰ νά τὴν κυματίζουμε στό χέρι μας.

Σταυρόλεξο

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ: 1. 'Ο Άγιος Δημήτριος είναι πολιούχος στή ... 2. 'Ολοι ζοῦμε μέ μιά ... - Προτρεπτικό μόριο. 3. 'Ο ... βάζει τά τηλέφωνα - 'Ο λαός λέει: Νέτα... 4. Τίτλος στήν Ἀγγλία - 'Η ἀράχνη φτιάχνει... - Δύο φωνήεντα ἀνόμοια. 5. Τό θηλυκό τοῦ ... Ἀλέκος - ... Πάσο - ἐπιφώνημα γέλιου. 6. Τό λιοντάρι στήν καθαρεύουσα - Μεγάλος παλιός μπασκετμπολίστας 7. Μικρό νησί τῶν Κυκλάδων - 'Η μπάλα βγήκε... 8. Ἐμφωνη ... κάσα - συμπερασματικός σύνδεσμος - σπόρο τοῦ χιονιοῦ. 9. Οἱ ἱερεῖς ἔχουν σάν ... τά ράσα - 'Η μητέρα τοῦ κιλοῦ. 10. 'Ο Β' παγκόσμιος πόλεμος ἄρχισε τό χίλια ἐννιακόσια.. - ἔπαθε μεγάλο...

ΚΑΘΕΤΑ: 1. Ὑπάρχει καί ὁ μέγανος ... κάμπος 2. Τό ἴδιο μέ τό 5 β' - 'Όταν ἀμαρτάνουμε ζητᾶμε ... ἀπό τό Θεό. 3. Τά Κατηχητικά ἀρχίζουν τήν Κυριακή τοῦ - Ἐμφωνη ... Σάρα. 4. Κολοβή ... Σίτα- Τά χαρίζει τό Λ καί Μ - Στά μωρά λέμε: θά πᾶμε... 5. Κάθε ἐργαζόμενος δικαιούται ... - Οἱ Ἑβραῖοι φώναζαν: «... σταύρωσον Αὐτόν». 6. Μιά μουσική νότα - 'Ο σκοπός στρατιώτης φωνάζει ... στόν ἐπισκέπτη. 7. Στό μπιλιάρδο χρειάζεται ... - Ἀσύμφωνη ... ΗΡΑ. 8. Προστάτης τῶν ναυτικῶν. 9. Σαρκοβόρο ζῶο τοῦ δάσους. 10. Δεύτερο Σχολεῖο τό ... 11. Μεγάλος προφήτης - Σύντομα τό Ἀστικός Κώδικας.

Κατηχητικό Σχολεῖο Ἁγίας Φωτεινῆς Ἱεραπέτρας

Μεσοστιχίδα

1. _ _ M _

2. _ _ E _ _

3. _ _ Σ _ _ _

4. _ Σ _ _ _

5. _ I _ _ _

6. _ A _ _ _ _

7. _ _ _ Σ _ _

1. Νησί τῆς Δωδεκανήσου.

2. Τήν 28η Ὀκτωβρίου ἐορτάζουμε τήν ἐορτή τῆς ἁγίας...

3. 'Ο Προστάτης ἅγιος τῶν ἀθλητῶν, γιά τόν ὁποῖο διοργανώνονται τά «ΝΕΣΤΟΡΕΙΑ».

4. Ἔτσι ὀνομάζεται ἡ Ἁγία πού ἔζησε μοναχική-ἀσκητική ζωή.

5. 'Ο πρῶτος Ἐπίσκοπος τῆς Κρήτης.

6. 'Οσιος πού ἡ μνήμη του ἐορτάζεται στίς 5 Δεκεμβρίου.

7. 'Ο Προφήτης πού παρέλαβε τίς Δέκα Ἐντολές.

Ἀνσείς ἀκροστιχίδας:
1. ΕΟΡΤΗ, 2. ΠΑΡΕΝΑΣΗ, 3. ΕΠΟΣ,
4. ΤΟΠΛΟΥ, 5. ΕΝΕΥΘΕΡΙΑ, 6. ΙΑΚΩΒΟΣ,
7. ΟΧΙ, 8. ΣΗΜΑΙΑ.

Ἀνσείς μεσοστιχίδας:
1. ΣΤΗΜΗ, 2. ΝΕΣΤΟΡ, 3. ΣΚΕΠΗ, 4. ΟΣΙΑ,
5. ΝΙΚΩΝ, 6. ΣΑΒΒΑΣ, 7. ΜΩΥΣΗΣ.